

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyha-Abos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár.

A nyiltérben:
 minden négyha-Abos garmend sor díja 15 kr.
 Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 37. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen: hetenként egyszer.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba (Takarék- és Hitelintézeti épület) kérjük utasítani.
 A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

— vasárnap reggel. —

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

I.

Hirdetmény.

Léva r. t. város háztartásának 1896-ik évre vonatkozó költségvetési előirányzata elkészülvén, erről a város t. cz. közönségét azon kijelentéssel értesitem, hogy ezen költségvetés folyó évi november 30-ik napjától a városi számvevői hivatalban közszemlére kitétetett s ott betekinthező.

Léván, 1895. évi november 29. én.

Máriássy István
 polgármester

II.

Hirdetmény.

Léva r. t. város képviselő testülete f. 1895. évi december 16-án délután 4 órakor a városház termében rendes évnegyedesi közgyűlést tart, melyben való részvételre a városi képviselő testület tagjai ezennel meghivatnak.

Léván, 1895. november 29. én.

Máriássy István,
 polgármester.

Mezőgazdasági összeírás.

Most folynak megyénkben a mezőgazdasági statisztika számára beküldendő összeírások. A vidéki számláló ügynökök a legtöbbször arról panaszkodnak, hogy a gazdaközönség nagy része azon téves hiedelemben, hogy ez az adózás mérvének emelése céljából történik, hamis adatokat vall be, vagy a számlálás idejére házi állatainak tulajdonát, sőt egyes esetekben nem restelli gyümölcsfáit is kivágni.

Mindezek a jelenségek épen nem mutatnak gazdaközönségünk érett gondolkodására. Minden esetben, csak maguknak ártnak, ha hamis adatokkal szolgálnak az ügynököknek, mert a kormány a mezőgazdasági statisztikát épen az ő érdekükben állítja össze, hogy azután ott, hol hiányok mutatkoznak, azokat pótolhassa. Tudjuk azt, hogy valamely nép, nemzet, társadalom vagy osztály anyagi és erkölcsi fejlet-

ségének hí tükre a statisztika. Így például a halottak száma mutatja a közegészségi viszonyok tényleges állapotát. A takarékpénztárak által adott kölcsönök és a jelzáloggal terhelt birtokok mennyisége a gazdák anyagi helyzetére enged biztos következtetést. A tanulók százaléka tanuskodik az értelmi fejlettségről.

A mezőgazdasági statisztika fogja a legtisztább világitásban feltüntetni ezt a tejjel és mézzel folyó Kánaánnak nevezett Magyarország földjét, melyet bizony azért verejtékkel kell megmunkálni, hogy teremhessen mindazt, a miből áll az élet.

A mezőgazdaság hanyatlása, történt legyen az bármilyen okból, a kormány figyelmét is felkeltette. A nemzet fenntartó elemek zömét a gazdák képezik s innen van az, hogy az ország egész lakossága majdnem azonosítja velük saját érdekeit, mert ha közvetlenül nem is, de közvetve mindenki érzi azt a nyomást, mely a mai gazdasági életre nehezül.

Ennek a hanyatlásnak okait keressük, mert minden bajt csak végső alap okában lehet megszüntetni.

Nem új adók behozatala, vagy a régiékek emelése céljából rendeltetett el a mezőgazdasági statisztikai összeírás. Hanem igen is az ország tényleges állapotának hí képét adni, hogy mindenki biztosan tájékozhatta magát. Ily módon tehát nem hogy gátolnánk, de mindenképpen elő kell segítenünk, ne hogy majdan a hamis adatok, hamis képet adjanak az ország állapotáról.

A mezőgazdasági statisztika nálunk az első leendő maga nemében s ha szakszerű pontossággal fog mindenütt felvételni, valóban nagy szabású mű s milleniumi évnek egyik disze leendő.

Azok a rideg számok szebben fognak beszélni minden szónoknál. A megyék termelési viszonyainak szám szerinti kimutatásai jobban fognak rámu-

tatni a baj okára minden nagyképű-ködő specialistánál. És így el fogunk oda jutni, a honnan a korrekciónak kiindulni kell, a diagnózis helyes megállapításához.

Ehhez az adózásnak semmi része. Mert hiszen annak kulcsát egészen más képezi. Minthogy az adó mennyiségét sem a gyümölcsfák, sem a házi állatok mennyiségére nem alapítják. A tiszta reprodukció az, mely adókulcsul szolgál. Ez egy a mezőgazdaság érdekében foganatosítandó intézkedés, mely mint említettük, csak a gazdaság emelését célozza.

Saját érdekünk, mert hiszen a gazdaközönség érdeke mindnyájunké, kívánja, hogy a igazságnak megfelelő adatokat nyújtsunk, nehogy azután attól a képtől, a mely a hamis adatok összeállításából fog származni, valósággal megremüljünk.

Magyarország milleniuma.

Írta: BÁRSONY ISTVÁN.

I.

A jövő, 1896-ik évben ezer esztendeje lesz már annak, hogy a magyarok ősei Árpád vezérrel az élőkön, elfoglalták a Duna-Tisza mentét s ezen a tejjel-mézzel folyó Kánaánon megalapították Magyarországot. Sok dicsőséget aratott a magyar nép ez alatt az ezer év alatt a harcmezőkön; sok viszontagságon is ment keresztül; de jó és balsorsban egyaránt megmaradt mindenkor magyarnak, szabadságszerető büszke népnek, amelynek Árpád óta van már alkotmánya s amely az ő alkotmányának a védelmében páratlan példát adott a világ minden szabadságszerető nemzetének.

Ezer éves dicső múlt után, amelynek oly sötét időszakai is voltak, minők a tatárjárás, a mohácsi vész s a török hódoltság: ma is fennáll az aránylag kis magyar nemzet, s ámbár sokáig védőbástyája volt egész Európának a pogányság inváziója ellen, pótolni tudta nagy nemzetközi előrsi szol-

gálatában szenvedett hátramaradását; utól tudta érni a civilizáció magaslatai felé haladó népeket; beállott azok előre törő soraiba s most nemes bizonyítékát készült adni annak, hogy elfoglalt helyét a fejlődés minden képességével s a haladáshoz szükséges erővel állotta meg.

Ezt a bizonyítékot a jövő évi budapesti millenáris kiállítás sorozatán s az ezzel kapcsolatosan elkészülő nagy nemzeti alkotásokkal együtt fogja Magyarország a művelt világ itélete alá bocsátani.

Amit a magyar állam mai területén 322,310 □ kilométeren, az ország tizenhétmillió fönyi lakossága a magyar haladás és műveltség dokumentumaiként összehordhat egy nagyszabású nemzeti közkinestárba: azt mind látni fogjuk a milleniumi kiállításon. Ami a magyar nép és magyar föld nemzeti sajtósága, érdekessége, termelése: az együtt lesz egy rendszeres, óriási gyűjteményben, hogy örvendhessenek neki azok, akik mindazt a magokénak vallják s hogy rokonszenvet és barátságos indulatokat keltsenek az életrevaló magyar nép iránt azokban az idegenekben, akik a külföldről jönnek majd hozzánk, mint a mi kedves vendégeink. Ha idegenek is ők nekünk vérék és faji származásuk törvénye szerint, de édes testvéreink mindnyájan a humanizmus alapján s az emberiség közös nagy érdekének, a civilizációnak a szolgálatában.

Am azt, amit Magyarország a mai napon mint haladásának fokát felmutatni képes, megtalálhatók részletekben, itt-ott, ünnepies kiállítás nélkül is; hisz a műveltség félreérthetetlen nyomokat és jeleket hagy mindenben, a mit magasatos hatalmába kerít; s a fejlődés egyik nagyerejű harczoza, a nemzeti ipar, ezer meg ezer változattal tárja ki produktumait, bármerre forduljon is a kíváncsi szem.

De a múlt idők érdekes maradványai, egy nemzet ezeréves történelmének a fennmaradt emlékei, némely esetben a fenyegető semmivé válástól szerencsésen megmenekült ereklyéi, nem kínálóznak uton-utfélén, hogy gyönyörködjünk bennük, vagy hogy a

TÁRCSA.

Téli felé.

Hull, már hull a levél, ritkulnak az árnyak a lombbal,
 Még egy pajzán szél, — s mind lesodorra hever.
 Más élet járt itt a tavasz sugar-özönében,
 Most csak a dult romokon busul a kőszu avar.
 De mikor, árva levél, hol a hajnal csillog, az ágon
 Fent laktál, s szellő játszadozott körüléd:
 Jött a királyi nap és a berek lombos sudaráról
 Az éj harmatját szívta le csókjaival,
 Pillangó röpködte körül, méh szállt a levélre,
 Az víg kedvvel, emez, hogy kipihenje baját,
 Még a vihar recsegése se bírta le, szűzi erőben
 Új ág sarjadt, hol fészkeiben ült a madár.
 És ha a por szennyét rászórta dühében a szélvész,
 Hulló könnyeivel mosta le róla az ég.
 Tarka szivárványból ragyogó híd nyúlt el az erdőn,
 Lábaiál a mező tárta ki kellemeit,
 Azt se feledd, lantom, hogy örült a liget tavasz-estén
 Tündérek tánczán, pász'ori síp gyönyörén.
 Ábránd, álomkép, minek intsem, idézzem a holta? —
 Nem tér vissza a fény, hang, szín, az életöröm.
 Vártam a pillangót aranyos szárnyával az éren,
 Nem jött, nincs illat, lágy zene, enyhe tavasz.
 Felzokog olykor a szél, érzem, végsőt lehet a föld,
 És a halál-harczon — hull a levél, fop a fény,
 Győz a semmisülés, letarolt természet, erődön:
 Még sírodra se jut gyenge virágkoszorú.
 Éj harmatja helyett a borús táj permet-zésével,
 Mint megcsalt szerető sírja le a ködösöt.
 Így sem támaszt fel, csak mélyebb sírodát ássa,
 Holt szerelem, s betakar szemfödélével a tél.

Cserei József.

Matild.

Írta: Angelus.

Tarnai Béla egy gyönyörű holdvilágos éjjel szobájába zárkózott. — Nem gyújtott világot, elég volt neki az a néhány halvány sugár is, mely a kandalló rostélyán keresztül a sötétségbe hatolt.

Leült, kezébe hajtá fejét és gondolkodni iparkodott; nem tudott, valami új megzavarta gondolatainak harmóniáját.

Matild . . . Matild . . . sohajtá busan, miért üldözl megvetéssel? . . . Miért?

Hisz szeretlek; . . . többet nem birt rebegni, kétségbeesett fájdalom vett rajta erőt, ingatag léptekkel ment íróasztalához.

Vége. Kikacagott. Rombadült boldogságom . . . Eh! mit ér így az élet . . . szolt kétségbeesve s az íróasztalon levő forgópisztoly után nyult.

Idegesen húzta fel ravaszát, azután homlokának szegezte a hideg, sötét csövet . . .

Egyszerre távolból lágy zenehangokat hozott feléje a szellő.

Letette pisztolyát s hallgatni kezdett. S a dal egyre zengett lágyan, édesen a száraz fákból.

„Cserébogár, sárga cserebogár.“ Hallgatta, szemében köny csillant fel, úgy fájt, úgy sajgott szíve a dal hallatára . . . Maga előtt látta romba dőlt szerelmét s a romok felett Matildot, a mint megvetőleg kaczag feléje.

Nézte, nézte, még így is oly gyönyörű, oly szép volt az a leány . . .

A cigány távolban más dalt kezdett játszani, Matild dala volt az:

„Csak titokban akartalak szeretni.“

Egy gondolat villant meg Tarnai agyában, zsebébe rejté forgó pisztolyát s Matild huzuk felé sietett.

Nem csalódott . . .

Ott játszott a cigány . . .

Béldi Artur adta a szerenádot, ő dirigálta a cigányokat.

Tarnainak arczába szűkött a vér, alig tudta fékezni szenvedélyét, úgy szeretett volna oda rohanni Béldihez és nyomorultá tenni örökre kedvesének imádóját . . .

De a férfi büszkeség legyőzte örült akarát, meghúzódott egy kapu alatt és várta míg bevégzik a szerenádot.

Az ivlámpa kék reflexe megvilágította arezt, oly dalt, oly kétségbeejtő volt minden vonása . . .

Szemei oda szegződtek Matild ablakára . . .

Egyszerre felnyílt az ablak, megjelent Matild, oly kábitó szép volt pongyolájában . . .

Kihajolt, s egy rózsát dobott Béldinek . . .

Tompa sohaj lebbent el Tarnai ajkairól; Matild . . . Matild . . .

Nem hallotta azt senki, az ablak bezáródott, a szerenádot véget ért . . .

Béldi keblére tüzte a rózsát, s büszke léptekkel sietett haza . . .

Midőn elhaladt a kapu előtt, megdöb-bent, látva Tarnait, de csak egy pillanattig, a másik perczen erőltetett gunyos, cinikus mosoly vonult végig ajkain.

Nyomorult . . . sziszegte Tarnai . . . s Béldi homlokának szegezte pisztolyát . . .

Megállj, kiáltá Béldi, szóval emberrel gyávaság küzdeni, ha úgy akarod, legyen hát, de egyenlő fegyverekkel küzdjünk meg Matildért.

Tarnai leereszté pisztolyát . . .

Jól van, nyomorult csábitó, holnap találkozzunk.

* * *

Két óra lehetett már, mikor Tarnai lakására ért . . .

Nyugtalanul, izgatottan járt fel és alá a futó szőnyegen . . .

Matild . . . Matild . . . tehát emiatt a nyomorult ember miat' vetsz meg?

E miatt, kit mindenki megvet, a ki csak kívülről szép, mint a feldisített korporsó, belülről pedig undok, rothadt? . . .

Ennek akarod nyujtani tiszta szerelmedet, a ki csak látszólag szeret, a ki csak hálójába akar keríteni, hogy egy örült pillanatban megsemmisítve női diszedet, ére nyedet, azután, mint kifacsart citromot eldobjon?

Ezt szeretnéd? . . . Ha . . . ha . . .

Matild! . . . Matild! . . . rebegé Tarnai fejét az asztalra hajtva.

Oly örületes volt e kaczag, oly kétségbeejtő e sohaj.

Mily végtelen lehet az a férfi fájdalom, a mely ily kaczagban, ily sohajban nyilatkozik meg? . . .

* * *

Másnap elküldte Tarnai segédeit Béldihez; nem volt otthon, a szállásadójánál egy

tanulmányokat levonván belőlük: épülünk általok. A múlt esztendő elviszik magukkal a bennök fogantatott aktualitást, s a mit az új idők kívánalma, divatja, haladása immár muzeumokba valónak ítél: nem kerül az többé különös ok nélkül a maga egykori fényével a nyüzsgő, eleven világba. Arra, hogy az ily letűnt érdekességek ismét felszínre kerüljenek s a nagyközönség érdeklődésének a középpontjává tétessenek, csakugyan ritka alkalom kell, olyan, a minő a mi ezredéves kiállításunk lesz. S ez a történelmi nevezetességű, a magyar nemzet életében örökké páratlan fontosságú kiállítás teljesíteni fogja e részben is hivatását; élénk fogja tárni mindazt, a mi a honfoglalás óta mint jellegzetes magyar alkotás ismeres; az ősmagyar honfoglaló harczi földi maradványairól átröpülhet majd tekintetünk az első keresztény magyar királytól ránk maradt örökségre, végignézhethetjük emlékeinkben a letűnt századokat; kronologikus sorrend szerint tünődhetünk el azon, hogy mily fokozatokban fejlődött Magyarország oda, a hol ma van.

Ezért lesz a jövő év május másodikika (a milleniumi kiállítás megnyitásának a napja) igazi nagy ünnep a magyar nemzet történetében minden időkön át. Már ezért is érdemes lesz az egész művelt külföldnek elfáradni hozzánk, a mi barátságos vendégszerető magyar fővárosunkba, hiszen ezer év történelmének a kézzelfogható jelei, meg-elevenült maradványai ily nagyszabású csoportosításban tulthetnek érdekesség dolgában minden képzelhető fajtáján a muzeumok rendszerint egyoldalú s a mellett mindig temetőjellegű gyűjteményein.

Avagy hol van a világon állandó gyűjtemény, amelynek ötszázhuszezer négyszög méter terület kellene a befogadására, mint ahogy kell a jövő évi magyar millenárius kiállításnak, amely területnek a beépítése ötödfelmillió forintnál jóval többet nyelt el? Tudunkkal nem volt még sehol a világon országos kiállítás, amelynek ily területre lett volna szüksége, de nem is volt még ország, amelynek az jutott volna eszébe, hogy kerek ezer év fotografiáját teremtsen meg egy ilyen millenárius kiállításban. S ezen a csinos területen százhatvanöt különféle csarnok és egyéb kiállítási épület van, legnagyobb részét igazi paloták.

Kétségen felül áll, hogy a magyarok jövő évi nagy kiállításának a legnevezetesebb része a történelmi kiállítás lesz,

amelynek egészét a kiállítás első főcsoportja öleli fel, míg a második főcsoport a jelenkor vívmányait fogja elhelyezni egymás mellé.

Ez a történelmi főcsoport mindenképp előtt arról nevezetes, hogy a hazai építészeti fejlődését feltüntető oly épületekben lesz elhelyezve, amelyek már maguk is megannyi emlékei a magyarság múltjának. A tizedik századtól, a román építészeti izléstől kezdve a mai napig minden fázisát feltüntetik ezek az épületek a magyar építészeti haladásának.

Az egész épületesoport az ugynevezett Széchenyi-szigeten van, amelyet tiszta vízi szép tó vesz körül, úgy, hogy a néző már messziről egy külön világot sejt abban a regényes csoportban, amelynek középkori vára, kastélya, temploma megannyi remek utánzata egy-egy meglevőnek, amelyhez a valóságban a magyar nép multja fűződik. Ott lesz a byzanci román izlésű csarnok, amely a magyarok első felkent királyának, szent Istvánnak a korát jellemzi (ebben fogadják majd a király a hazai és külföldi küldöttségeket); ott lesz a vajda hunyadi vár csodás hűségű utánzata, amely élénk varázsolja meg restaurált állapotában is a nagy törökverő Hunyadi János országkormányzó emlékeztető: a XIV—XV. század ez egyetlen megmaradt nevezetes épülete után a XVI—XIX ik század építészeti emlékei következnek; a régi gazdag magyar főurak ősi kastélyai.

S ezekben az érdekes s a multból ide varázsoló épületekben lesz benne mindaz, ami emlék a megfelelő korszakból, mint történelmi kincs megmaradt nekünk, magyaroknak. Itt lesznek a régi magyar királyok kincsei, úgy az anyagi, mint a szellemi értékeik, minők a nevezetes történelmi okmányok és könyvek, ez utóbbiakból például a híres Corvinak.

Összegyűjtjük itt a király kincstárának minden magyar eredetű, nagyhirű kincseit; megtaláljuk idegen uralkodók szíves jóvoltából a hozzájuk, külföldre vándorolt magyar származású drágaságokat; a török szultán, a Vatikán, az olasz király, a német császár, az orosz császár s a temérdek külföldi muzeum mind kitűnő előzékenységgel bocsátja erre az alkalomra a kiállítás rendelkezésére, a mi magyar műkincs, ereklye, emlék ma már az ő tulajdona. S mindenekelőtt ott lesz minden magyar ember összes magyar vonatkozású, féltve őrzött drágasága, legyen az kép vagy szobor, vagy ékszer, vagy ruha, vagy fegyver.

zongorához ülve valami bohókás keringőt kezdett játszani . . .

* * *

Elmult egy hét.

A fényesen dekorált és kivilágított teremben vígan szólt a csárdás, szilaján mulattak a párok . . .

Fesztelen jó kedv uralkodott.

Nemcsak a férfiak, de a mosolygó szemű hölgyek is fel-fel lobogtatták selyem kendőjüket, oly igazán, oly csábító szépek voltak, mikor úgy a zene akkordjai közé ők is közbe közbe kiáltották csengő hangon:

Hogy volt! Ujra! Huzd rá, soh se halunk meg! . . .

A csárdás végeztével a fiatalság legnagyobb része a buffetbe siettek hűsíteni magukat.

Matild nem ment oda, a másik terembe sietett, ott leült s forróságát a pillangó legyezővel iparkodott eloszlatni.

A másik perczben ott termett Tarnai Béla is. Matild hidegen fogadta, pedig szíve igazán mást érzett, mint a mit arcza mutatott.

— Matild, szólt reszketve Tarnai, engedje meg, hogy e pillanatot szívem legszentebb érzelmének megnyilatkoztatására felhasználhassam.

— Kegyed szívében van elrejtve boldogságom, szívét birni egyedüli óhajom, szóljon megveti forró szerelmemet?

Csak egy szót Matild, szeret-e? . . . rebege és megragadta gyöngéden Matild kezét . . .

Matild az első pillanatban a boldogság hatása alatt már kiakarta mondani az „igent”, mikor hirtelen eszébe jutott a „még egyszer” idegesen kelt fel, kibontá kezét Tarnaiéból s a tánczterem felé sietve . . . kaczagva mondá: ha . . . ha . . . ha . . . egyszerű jelenet, kár hogy nem látta Béldi . . .

Tarnai szíve csordultig megtelt a fájdalommal, e kacaj, e guny, de különösen Béldi nevének említése, minden vérért arczába üzte . . .

A vajda-hunyadi vár földszintjén levő lovagteremben pedig a hadtörténelmi emlékek gazdag csoportját találjuk a magyar hőskről maradt ereklyékkel együtt; a többiek közt például II. Lajosnak, a mohácsi nagy csatában elesett ifjú magyar királynak a pánczélöltözetét.

S ennek a romantikus izű, de teljesen igaz alapokon nyugvó történelmi csoportnak a kiegészítésül lesz a millennium folyamán egy a maga nemében még eddig a földkerekségen páratlanul álló olyan díszmenet Budapesten, amelyre bizonynyal egész életében visszaemlékezik majd aki megnézi.

A Vágó Pál festőművész tervezte millenárius történelmi nagy díszmenet ez.

Egy hatalmas, gyönyörű, komoly felvonulás a mult nagy alakjainak a személyesítésével. Elkezdve Árpádtól, akit a hét vezér s a kaczagányos magyar leventék kíséretnek lóháton, ezer év előtti korhű öltözetben. Maga a honfoglaló vezér hófehér levon körülötte a pusztaszeri vérszerződés alkotmányos bajnokai. Azután az első magyar király, oldalán Asztrik püspökkel, a nagy hittérítővel; nyomukban a szent kereszt alatt vonuló processzió, amely magaval ragadja a pogány magyarságot s a keresztnek nyeri meg a nemzet fiait. Meg-elevenül az egész magyar történelem; ami dicső, kimagasló volt benne, azt álmódjuk újra és látni fogjuk nagy királyainkat, amint egymás nyomdokaiba lépnek és újra letűnnek, mint hulló meteorjai az évszázadoknak. Ott lesz Nagy Lajos, ott lesz hollós Mátyás király, ott lesznek a Habsburgok, a hadverő vitéz fejedelmek Erdélynek. S meglátjuk újra ezer-nyolczszáznegyvennyolczat, a magyar nemzet szabadságharczának a kimagasló alakjaival; aztán következik a nagy kibékülés a király és a nemzet között: az 1867-iki kiegyezés! . . .

Ezer esztendőt nem támasztottak még így fel sehol a világon!

S ehhez a nagyszabású történelmi színtérhez az egész Magyarország minden megyéje be állítja fiai közül a résztvevőket, a szereplőket; ott lesz a menetben ur és paraszt; ott lesz az egész ország. A gazdag ur maga állítja ki pompás, költséges ruháját; az egyszerű nép fiáról a megyék gondoskodnak. Minden lovas, aki ott szerepel, becsületére fog válni annak a közmondásnak, hogy lóra termett nemzet a magyar. Az urak mind híres lovasok; a többiek mind kiszolgált huszárok, vagy hamisítatlan ma-

— Odabem újra rázendíté a cigány, Matild is elvegyült a tánczolók közé . . . Huzd rá . . . vígan, soh se halunk meg, kiálták.

Tarnai még egy pillantást vetett Matildra, tekintetük találkozott, sötét, hideg volt a tekintet úgy megrázkódott, úgy megremegett tőle Matildnak minden idege.

Tarnai eltűnt, többé nem látták a bálon.

A szünet alatt Matild szíve érzelmétől sejtéseitől üldözve, ott hagyta titkon a termet és a sötét utcán át Tarnai lakásához közeledett . . .

Az éj csöndjébe egy lövés dördült . . .

Matild felsikoltott: Béla . . . Béla . . .

A másik perczben kaczagva sirva rohant végig a néptelen utcákon.

Egymással, hogy elszámoltunk . . .

Egymással, hogy elszámoltunk, Elbucsuztunk s csomagoltunk, Ajkainkon nem volt átok, Elváltunk, mint jó barátok.

Hisz nincs okunk a panasznak, A mi törzsünk nem az Aszra, Kik olyanok, mint a szentek, Belehalnak, ha szeretnek.

Szerelmemben híved voltam, S hogy ha ajkaid megcsókoltam, Adósságot nem tagadtad, Beesüllettel mind megadtad.

Hogy mindennek most már vége, Köztünk azért szent a béke, Egyiknek sincs sírni kedve, Hisz a számla megfizetve.

Hajh! de nem kölesön kenyér ez, Ajk mást beszél, szív mást érez, Hogy most játszunk a közönynyel, Megfizetünk érte könnyel.

Most is forró vágtyúl égünk, Tettetés csak büszkeségünk, S a hol nem lát senki minket, Ott hullatjuk könnyeinket.

K. J.

gyar csikósok, akik úgy jönnek majd ide a pusztákról a maguk sarkányvérű lovaival.

Ezért a látványért csak érdemes lesz a külföldnek elfáradni hozzánk!

(Folyt. köv.)

Budapest, 1895. november hó 29.

— Az országgyűlés. — A költségvetés részletes tárgyalása. — Az udvartartás. — Nők az egyetemen. — Duse Eleonora. — Szedők szatrájkja. — Törvényeségi világ.

A honatyák már ugyancsak megunhatták a gyűléseket, mert bizony már öt hete, hogy húzódik a költségvetési vita. A kik még gyakrabban el is látogatnak s nem odahaza foglalatoskodnak privátügyeik vezetésével, már azok is kezdenek fészkelődni. S a napokon át szundikáló mamelukok is fel-ütik fejüket s tiltakoznak a repetetálás ellen. Majd ha valamely kérdés felett kell dönteni, belezug az ellenzék: „Nem vagyunk határozatképes számban.” Az elnök kénytelen egy-egy felőrára felfüggeszteni az ülést, míg a képviselők határozatképes számban összehaverődnek. Közbe-közbe elintéznék egy-egy viczinális vasutat, azután megint csak a költségvetésre kerül a sor, mely minden szárazsága daczára is a legzajosabb viták tárgya szokott volt lenni. A héten is kiváló egyéniségek beszéltek, kiknek szavukra a közffgyelem is fel szokott ébredni. Polónyi hétfői beszéde valóságos eszményszámba megy. A szerezkenképi balparti képviselő ugyancsak neki megy a kormányának s izekre szedve az egész költségvetést rendkívül erős kritikát gyakorol annak minden sora felett. Szerdán megtartották a záróbeszédet, azután szavaztak, melynek az lett az eredménye, hogy a ház a jövő évi költségvetést általánosságban elfogadta.

Ezután a részletes tárgyalás következett és pedig első sorban a királyi udvartartás, a melyhez Ugron, Apponyi, Polónyi s Beöthy képviselők szólottak. Az ellenzék itt újból hangsúlyozta az önálló magyar királyi udvartartás, melyet a kormány nevében Bánffy miniszterelnök kifejezetten ellenzett. Az igazi vita ezzel vette kezdetét, mert a mit az általános vita alkalmával mondottak, ezt itt minden egyes tételnél mindenki kifejtetheti. Nem hiába volt az indemny, mert bizony aligha lesznek készen újévig a költségvetéssel.

A vallás és közoktatásügyi miniszter is még csak most oldott meg egy régóta vajdó kérdést. Kiszöközte ugyanis öfelségénél azon terve jóváhagyását, hogy a magyar egyetemek bölcsészeti, orvosi és gyógyszerészeti fakultásait nők is látogathassák. Ez mindenestre nagy szenzációt fog kelteni hölgyeink között, kik minden áron velünk egy sorban akarnak küzdeni a létért, a helyett, hogy ebben bennünket támogatnának. Ezzel kapcsolatosan a miniszter tehát arról is fog gondoskodni, hogy az egyetemre készülő leányok a latinnyelvet is megtauulhassák, a mi az egyetemi felvétel föfeltétele. Maguk a professzorok, kik a legilletékesebb kritikuskok e tekintetben, igen kedvezően nyilatkoznak a hölgyek eme legújabb diadaláról, a melylyel Magyarország számos államot megelőzött.

Mostanában Duse Eleonoraért, az olasz tragikáért lelkesültünk nagyban, ki a népszínházban vendégszerelt. A világhírű művész nő tavaly már volt nálunk s így a közönség őt, mint jó ismerőst fogadta. Művészelete úgy a közönséget, mint a sajtót elragadta. Először Sudermann Otthonjában játszotta Magda szerepét, majd Dumas kaméliás hölgyét mutatta be nagyhatalással. Játéka közvetlen, természetes s egyenesen a szívekhez beszél. A hallgatóságot első fellépésre meghódítja.

A nyomdászok is meg akarják hódítani a munkaadókat, csak hogy bajosan megy. Hétfőn az újságok nem kis rémületére ki-ütött a nyomdász sztrájk, igen sok nyomdában beszüntették a munkát. A széchenyi-téri kioszkban lézengenek s mindaddig nem szándékoznak munkában állani, míg a mesterek, illetve nyomdatulajdonosok a minimális 14 forint hetibért s minden ezer n után 28 krt. meg nem adják. A lapok éreztek ennek a sztrájknak legnagyobb hatását, mert nem lévén szedő kénytelenek voltak a lap egyes számainak tartalmát felére redukálni. Még ma is tart a sztrájk. Ki akarják börtölni a nyomdát, ha ugyan bírják.

Egyébként pedig a világ azért nem fog kiközkönni a rendes kerékvágásból. Ambátor mindig akadnak egyesek, kik nem kevesebbet akarnak, mint legalább is a föld tengelyét mesterségesen megváltoztatni. Ezek azonban igen gyakran rajta vesztenek. A szegény Takács is már a lipótvári fegyházban elmélkedhetik a világ folyásáról és szomoruan konstatálhatja, hogy mégis csak mozog a föld.

Hogy mennyire terjed az emberi elvetemültség, mi sem igazolja jobban, mint az, hogy Lenk végtárgyalási elnököt, mikor az ítéletet hirdette, a vádlott, egy megrögzött gonosztevő, kinek már gyakran a nyakát csiklandozta a hóhér kötelének előző, egy bűnjelként a teremben levő vasruddal le akarta ütni.

Pedig ha divatba jöhetne a vádlottak illetően viselkedése, akkor ugyan megmozdulna sarkából a föld.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— **A magyar kegyes tanítórend** idején névtára, mely bennünket oly közlőre érdekel, a következő adatokat tartalmazza: A kegyesrendet calasani szent József alapította 1621-ben Institutum Clericorum Regularium cím alatt, mely rend XV. Gergely pápa által szerzetté emeltetett. Hazánkban e rend a magyar orsz. gyűlés ajánlatára III. Károly király jóváhagyásával 1715. évi 102. t. cz. által honosított meg. Mária Terézia a jezsuitáktól elvett több házat a kegyes tanítórendnek adományozott. 1642-ben a podolini, majd 1666-ban alapított a privigei ház; a rend ezidőben 1691-ig a lengyel rendtartomány, majd 1721-ig a német rendtartomány kormányzósága alatt állt, migsem 1721. évben a magyar rendtartomány önállósított. A magyar rendtartomány mai, 49-iki főnöke Frank Ferencz. A kegyes tanítórend tagjai nagyszámú tanítás terén működnek és pedig a múlt tanévben 24 gimnázium és 5 népiskolában 239 tag működött. A tagok összes száma: az újoncznövédekkel együtt 372. A rend vezetése alatt a múlt tanév folyamán 8548 növendék részesült a nevelés és tanítás áldásaiban. — A lévai ház: Eszterházy Miklós hg. Marczibányi-család, Bars-, Hontvármegyék, Léva város közönsége és egyes főpapok adakozásából keletkezett 1815-ben. Tagjai: Tóth György dr. házfőnök és igazgató, Gusztafi Endre, Tóth Sándor, Sárnyai Antal, Kroll Rudolf, Kovács József, Rozmanits Timót, Ince István, Zsigmond János, Sinkovits Ferencz, Leitner József, Labancz Mihály, Abelsberg József.

— **Felolvasó estély.** A lévai kereskedő ifjak társulata által folyó évi december hó 15-én rendezendő estély műsorát a rendezőség a napokban állította össze, mely a következő számokból fog állani: 1. Felolvasás, tartja Hévízy János orsz. képviselő ur. 2. A király esküje. Petőfi Sándortól. Előadja Straub Ödön. 3. Az öreg szolgál. Tompa Mihály költeménye. Szavalja Hochberger Caesa. 4. Simon Judit. Kiss Józseftől. Szavalja Krausz Miksa. 5. Az öngyilkos. Monolog Gabányi Árpádtól. Előadja Süpkéz Géza. A műsor érdekes összeállítása a rendezőség ügyességére vall. A műsor után tánc következik.

— **Társas estély.** A lévai iparos-olvasókör folyó évi december hó 26. napján, Karácsony másodnapján saját helyiségeiben felolvasással egybekötött társas estélyt rendez. Az olvasókör által ezen évenként megtartatni szokott estélyek előző sikerei kezkeskednek arról, hogy a közönség ezuttal is nemes szórakozást és élvezetet fog találni.

— **Kinevezés.** A m. kir. 14. honvédegyalozgred Léván állomásozó zászlóaljához orvosá dr. Balogh János honvédfőorvos neveztetett ki, ki új állomását már el is foglalta.

— **Eljegyzés.** Dr. Weinberger Adolf gyakorló orvos ma vált jegyet Berger Gizella kisasszonnyal, Berger Adolf lévai gabonakereskedő kedves leányával.

— **Áthelyezés.** Dr. Zsambokréthy Tivadar, aranyos maróthi kir. törvényszéki aljegyzőt a m. kir. igazságügyminiszter hasonló minőségben a sátoraljai helyi kir. törvényszékhez helyezte át.

— **Iskolai ünnepély.** A lévai k. r. főgimn. Önképző köre f. évi nov. 30. án d. u. a költő-király Vörösmarty Mihály születésének évfordulóján a tanárikar jelenlétében alább jelzett tárgysorozattal emlékünnepélyt tartott: 1. Emlébeszéd. Tartja Weisz Zs. VIII. o. t. a kör alelnöke. 2. Hymnus. Vörösmartytól. Szavalja Szűcs Gy. VI. o. t. 3. Vörösmarty, mint epicus. Értekezik Jurka I. VIII. o. t. 4. Kis gyermek halálára. Vörösmartytól. Szavalja Spanyol H. V. o. t. 5. A hontalan. Vörösmartytól. Szavalja Pollák V. V. o. t. 6. Vörösmarty lírája. Értekezik Murányi Ö. VIII. o. t. 7. Vén cigány. Vörösmartytól. Szavalja Molnár L. VIII. o. t. Az ünnepély végén dr. Tóth György igazgató, a kör védnöke további buzgó munkásságra serkentette az ifjúságot, melegen ajánlotta a haza napjai dicső emlékének tiszteletben tartását, végre pedig a kör elnökének, Kroll Rudolf tanárnak meleg köszönetét fejezte ki a körnek helyes irányban való vezetéseért.

— **Himen.** Balbach Árpád, dobogói uradalmi intéző folyó 25. év eljegyezte Nemesek Kati kisasszonyt, Nemesek Gusztáv sárói uradalmi intéző kedves nővérét.

— **Halálozás.** Id. Martiny Antal nyug. kir. jószágigazgatási titkár folyó hó 24-én életének 75. évében Ujbánynál elhunyt. Temetése folyó hó 26. án ment végbe előkelő közönség részvétele mellett. A boldogultat, ki Ujbánya községének egyik ismert alakja volt, kiterjedt rokonság gyászolja.

— **A lévai temetkezési társulat** november hó 8. án tartott közgyűlésén elhatározta, hogy a lévai toronyépítő társulatba 500 frt összeggel, mint alapító tag belép. A társulat 7346 frt 65 kr tőkével rendelkezik s az utolsó három évi megtakarítás 852 frt 76 kr-ra rug. Ezen a gyűlésen megújították a tiszviselői kart s elnökké egyhangulag Rác Jánost, pénztárnokká Pigler Istvánt, jegyzővé pedig Bartos Istvánt választották meg. A választmány tagjai lettek Tuka József, Tulasay József, Tonhaiser Mihály, Mikla Sándor, Gimesi János, Takács István, Behula József, Androvics Béla, Dékai István, Knapik Miklós, Tonhaiser Fe-

rencz, Stugel József, Biró Antal, Iványi András, Klincsek Ferencz, Leták István. A számvizsgáló bizottság tagjaivá megválasztották Richter Ferencz, Farkas Akos és Borecsányi Győző.

— **A lévai róm. kath. iskolaszék** tagjainak megválasztása folyó hó 28. án ment végbe a választásra jogosult polgárok csekély érdeklődése mellett. Megválasztották: Rác János, dr. Tóth György, Takács István, Lakner László, Tokody Imre, Borecsányi Győző, Mercader Alajos, Kabina József, dr. Novotny Imre, Tonhaiser József rendes tagok, Pogány Virgil, Kroll Rudolf, Tonhaiser Mihály és Holló Sándor póttagok.

— **Lelkészi beiktatás.** Lélekemelő ünnepély folyt le hó 24-én Hontmegye Szárd községében, hol Holéczy János ág. evang. lelkész beiktatása tartatott meg, kit a száziadi egyhangulag választották meg lelkészeknek. A beiktatási szertartást Rell Samu theszéri lelkész végezte, az ünnepi beszédet pedig Holéczy Zsigmond devicsi lelkész, — az ünnepeltnek fivére, — mondotta s a jelen voltak áhitattal és meghatóttal hallgatták végig a remek beszédet. Az ünnepélyen a vidék nagyszámú előkelősége vett részt, mely az isteni tisztelet után az ünnepelt vendégszerető házában gyűlt össze. A köztisztelőben álló és általában kedvelt, derék lelkészt számosan üdvözölték szebbnél szebb felköszöntőkben s a kedélyes társaság a legjobb hangulatban töltötte az időt a vendégszerető háziur és kedves hozzátartozói körében. (S. H.)

— **A lévai katlini vásár,** mely november hó 25.—27. napjain lett megtartva, igen népes volt. A baromvársra felhajtott 950 darab ló és csikó, 519 darab szarvasmarha, 304 darab juh, 3 darab kecske. A vételkedv is meglehetősen volt, csak a sertés ár miatt a sertésvásár szünetelt. A kirakodó vásár azonban annál élénkebbnek mutatkozott, hogy a tágas piac alig volt képes a vásári közönséget befogadni.

— **Vasutasok előléptetése.** Az államvasutak igazgatósága a karácsonyi előléptetési terminus alkalmára közel 2300 hivatalnok előléptetését fogja javasolni a kereskedelemügyi miniszternek. Minthogy rendszerint csak 1500—1700 tisztviselőt szoktak minden év karácsonyán előléptetni, az ez idei előléptetés az eddigieknél mintegy 30—35 százalékkal kedvezőbb. Az előléptetéseket tulajdonképpen természetesen az alsóbb fizetési osztályokba tartozó tisztviselőkre vonatkozik, de általában a csekélyebb fizetésű hivatalnokok előléptetési viszonya az idén aránylag kedvezőbb lesz, mint a magasabb ranguké. Ha a miniszter az államvasutak igazgatóságának előterjesztését jóváhagyja, akkor az összes államvasuti alkalmazottak nyolcz százaléka fog karácsonykor magasabb rangba, illetőleg magasabb fizetési osztályba jutni.

— **Gierke mechanikai színháza** nyújtja most az „Oroszlán“ vendéglő nagyszínházban az egyetlen estélyi szórakozást városunk közönségének, mely — a látogatás után itélve — nem nagy bizalommal viseltetik a gépszínház iránt. Pedig igen érdekes alakok azok a kis bábok, melyeket mestereik ügyesen mozgat a színpadon. Az előadásokat igen szép ködfátyolokképek rekesztik be; már ezekért is érdemes az előadásokat végig nézni. — Az igazgató ma este a tegnapi műsort tartja be, holnapra új programot ígér. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **Az új italmérés.** A jövő év nevezetes fordulópontra jelez az ital- és italméresi adók kezelésében. Ez év végével megszűnik a szeszre nézve is a kizárólagos italméresi jog s újabb három évi ciklus veszi kezdetét, melyre az új bérlői italméresi engedéllyel látandók el. Az új ciklusra az adóbiztosítás immár befejezéséhez közeledvén, elérkezett annak ideje, hogy az italméresi engedélyek kiadása körül való eljárás is a változó viszonyokhoz képest szabályozza a pénzügyminiszter. Ebben a tárgyban legközelebb kibocsátott utasítása szerint oly helyeken, a hol ez idő szerint is a szeszitalmérés adóbeszedési jog van biztosítva, a most érvényben levő italméresi engedélyek tovább is érvényben hagyandók azoknak a kimerési engedélyeknek kivételével, melyek, ha az új szerződés értelmében nem ismét ugyanaz az egyén lett bérlő az idején végén, önként megszűnnek. — Az új bérlőket megillető italméresi engedélyek, ha törvényes akadály nem forog fenn, feltétlenül kiadandók és pedig nemcsak saját személyükre, hanem az általuk megnevezendő szabályszerű kellekekkel bíró üzletvezetők számára is ott, hol ez idő szerint a kizárólagos szeszitalmérés jog van bérbe adva, a bor és sör kimerésére kiadott italméresi engedélyek, ha a tulajdonosuk ez év végéig kívánja, minden további tárgyalás nélkül kiegészítendő a szeszitalmérés jogossággal is mivel az illetők a törvény alapján már ez idén is mérhetik ily italokat. A kik kimerési engedélyeiket ily kiegészítést végett december hó 31. éig a pénzügyi szakasznál, vagy postán benyújtották, a pénzügyi szakasz igazolványát, illetőleg a posta földadó vévény alapján az összes szesz italokat kimerhetik, a míg kiegészített engedélyük, vagy a kiegészítés megtagadása meg nem érkezik.

— **Krétarajzok és olajfestmények** arckép után még mindig megrendelhetők Adler Mór arcképfestőnél, a ki december első hetében beérkező megrendeléseket karácsonyig még elintézhet. Kétségtel-

len, hogy alig szerethetünk szeretteinknek kellemesebb meglepetést más tárggyal, mint éppen egy szépen és híven kidolgozott arcképpel, mely a késő időig kedves emléke marad a családnak. Megbízásokat elfogad és közvetít Nyitrai és Társa könyvkereskedése.

— **Már a jövő héten** fogják a magyar osztálysorsjáték második és főhuzását megtartani, és azért igen ajánlatos, ha a sorsjegyek vételére mielőbb mindenki elhatározza magát, mert, tekintve azon nagy érdeklődést, a melylyel ezen sorsjegyek iránt mindenütt viseltetnek, igen könnyen megeshetik, hogy az utolsó napokban egyáltalán nem lehet kapni sorsjegyeket, és ezen érdeklődés annál is inkább indokolt, mert vajmi kevés azon sorsjegy száma, a melyek oly nyereséi esélyvel bírnak, a mint ezen sorsjáték sorsjegyei, a hol 90,000 sorsjegy közül 21499 nyer és a számos tekintélyes nyeresémen kívül még egy hatszáz ezer koronás jutalom díj is most jön huzás alá. Ezen sorsjátékra legajánlatosabb, ha a sorsjegyeket az általános kedvelt Schröder Rob. Th. cégégnél (Budapest, IV. Károlykört Károly-kaszárnya 28.) szerezzük be. Mert ezen cégének a szerencse mindig kedvez és 25 éves fennállása óta megbízónak sok millió nyeresémet fizetett ki és a legutóbbi időben is Schröder Rob. Th. nál számos fő és jelentékeny nyereseményeket nyertek meg.

— **Rövid hírek. — Felvidéki írók köre.** A Felvidéki Közművelődési Egyesület Felsőmagyarországon az írókat egy körben akarja egyesíteni, hogy így nemes misszióját hathatósabban szolgálhassa. — **A képviselőház elnapolása.** A képviselőház ülését tekintettel a tömeges megyei tisztújításokra, december 8-ától január 1-éig el fogják napolni. — **Ifj. Dumas Nándor,** a hírneves francia regényíró a héten Párisban meghalt. Hazája államköltségén temetett el nagy fiát, kinek regényeit az egész világ olvassa. — **A községek és a vagyonatlan betegek.** A belügyminiszter rendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, hogy a községek, 1896. január 1-től vagyonatlan betegek ápolási költségeinek fedezésére sem a törvényhatóságok sem az államsegélyt igénybe nem vehetik. — **Házbiratokosok száma.** Házbirtok címén a folyó évben 28.763 választó volt felvéve a választók névjegyzékébe. — **Taafé gróf,** volt osztrák miniszterelnök tegnapelőtt hosszas szenvedés után Elischauban meghalt 71 éves korában.

— **Köhögés, rekedtség** és elnyálkásodásnál a torok és a légzési szervek minden zavarainál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe Egger kítűnő hatású mellspasztilláit. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban mindegyik gyógyszerárban és nevezetesebb gyógyszerüzletben. Fő- és szétküldési raktár: Egger A. fiai Nádorgyógy-szertára Budapesten Váci-kört 17.

Irodalom és művészet.

— **Millenniumi történet.** Az Athenaeum r.-társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története“ című tíz kötetes nagy munkának (millenniumi kiadás) az imént megjelent 45. és 46. füzetével a harmadik kötet („Az Anjouk kora“) folytatása rövid időre megszakítottatott a mennyiben 47. és 48. füzetek a félben maradt második kötet („Az Apádok kora“) folytatását képezik. Az Athenaeum r. társaság azonban akként intézkedett, hogy ugy a második, mint a harmadik kötet rövid pár hónap alatt befejezést nyerjen. Ezekben a második kötethez tartozó füzetekben Marczali Henrik egyet. tanár III. Béla uralkodásának és családi összeköttetéseknek ismertetésével veszi fel az Arpádok királyok történelmének megszakított fonalát és a következő V. fejezetben (III. könyv) Halics elfoglalását és a kereszties hadjáratok történetét ismerteti. A IV. könyv „A rendi alkotmány kezdete“ címet viseli és Magyarország állami, társadalmi és gazdasági életének új korszakába vezet bennünket, leírva Imre király és Endre herceg életét, valamint a magyar állam területének a Balkán felé terjeszkedését; tüzetesen ismerteti az akkori belső áll. potokat, birtokviszonyokat, a rabszolgák helyzetét stb. A következő fejezetek az egyház és az állam közötti viszonyról, II. Endre adományozásairól, a magyar drámairodalom egyik legklasszikusabb alkotásának történelmi alapjáról, Gertrud királyné megöléséről Bánk bán által, végül a II. Endre alatti kereszties hadjáratok történetéről szólnak. Ez a korszak talán legmozgalmasabb volt hazánk történetében, mert a most már hatalmasan kifejlődött nemzeti öntudat erős ellenállást fejt ki a hatalma delelőjén levő pápáság és az európai idegen áramlat befolyása ellen. Ezekhez a füzetekhez, a melyeknek szövege is igen érdekes, pompásan sikerült műmellékekkel vannak csatolva. Így a 47. ik füzethez van csatolva a budai várkapornában őrzött „Szent István jobbja ereklyetartójának“ bűmaltos tőkeletességgel előállított színes fénynyomata és a XIII. század legfontosabb okmányának, melyben „1290. augusztus 31-én Habsburgi Rudolf Magyarországot fiának Albertnek adományozza,“ — sikerült hasonmása szövegolvással és magyar fordítással. Ennek a nagybecsű okmány eredetije tudvalevőleg a bécsi udvari levéltárban őrzetik. A 48. ik füzethez a derzi unitárius templom XIII.

századbeli falfestményének „Szent László párbaja a kun vitézzel“ — színes másolata van csatolva remek kiállításban. Ugyancsak itt találjuk „III. Béla és hitvese sirjában talált királyi jelvények“ fényképét a Magyar Nemzeti Múzeumban őrzött eredetiek után. Ezekben a füzetekben is egymást érik a szebbnél-szebb szövegképek, a melyek közül ki kell emelnünk a legrégibb magyar kódexnek, melyben egyszersmind a legrégibb magyar nyelvi emlék a „Halotti beszéd“ foglaltatik, a deáki misekönyvnek kánon előtti képét és annak a lapjának fénynyomatát, melyen az ősrégi naptár augusztus hava van, már Szent István magyar király neve napjával. Az egyes füzetek ára 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr., félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

A következő nagyszabású irodalmi művek **csekély havi részletfizetésekre** megrendelhetők Nyitrai és Társa könyvkereskedésében, Léván:

Szalay József, a magyar nemzet története, füzetekben megjelenő 600 képpel és pompás színes műmellékekkel illusztrált mű. Átdolgozta dr. Baróti Lajos. Megjelenik összesen 4 kötetben. Egy kötet ára díszes kötésben: 7 frt 50 kr. Félbörbe 8 forint.

Gracza György, az 1848—49-iki magyar szabadságharc története, több mint 400 rajzzal. A mű 3 kötetben teljes lesz. Díszkötésben 21 frt.

A Magyar nemzet története. Szerkeszti Szilágyi Sándor. Milleniumi kiadás. A mű 10 kötetben fog megjelenni, 400 fényes kiviteli finom műmelléklettel és kétezerrel több szövegképpel. A mű beosztása: I. kötet Bevezetés Magyarország történetéhez: Irja Vasváry Kolos, hercegprímás. II. Az Árpádok kora. Marczali Henrik. III. Az Anjouk kora, Pör Antal. A luxemburgi ház. Fejérváry L. Dr. Schönher Gy. és Czobor Béla. IV. Mátyás király. A Jagellók kora. Fraknoi Vilmos. V. A Separatio. Károlyi Árpád. VI. 1608—1690. Angyal Dávid. VII. II. Rákóczy Ferencz. VIII. 1712—1815. Marczali Henrik. IX. 1815—48. Ballagi Géza. X. 1848—95. Marczali Henrik. — Milleniumi Epilog. Irta Jókai Mór. A 10 kötet terjedő mű ára 80 frt. Eddigél az I. kötet jelent meg, pompás díszkötésben.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai, s a. t. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selyemet** 35 krtól 14 frt 65 kr. méterenként sima, csikos, koczkázott mintázottakat damasztot s. a. t. mint egy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázzal s. a. t. **postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. k. udvariszállító) selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Lévai piaczi árak.
Rovartesző: Kónya József városkapitány.
Buza- m.-mászokként 6 frt 40 kr, 6 frt. 50 Két szerez 5 frt 20 kr. 5 frt 40 kr. — Roza 5 frt 50 kr. 5 frt 70 kr. Arpa 5 frt — kr. 7 frt 30 kr. — Kukoricza 4 frt — kr 4 frt 30 kr. Bab 7 frt 50 kr. 7 frt 80 kr. Zab 5 frt 50 kr 5 frt 80 kr. Lencse 6 frt 80 kr. 7 frt — kr Köles 4 frt — kr. 4 frt 40 kr.

Nyiltér.
3572/1895. tkvi szám.
Arverési kérvénye Kreko Andrásnak, Béres Jónás gr.-szent-györgyi lakos ellen.

Végzés.
Tekintve, hogy a jelen kérvénnyel elárvereztetni kért ingatlanokra a 2721/1895. tkvi számú végzéssel az arverés már is elrendeltetett, a kir. járásbírósg a végrehajtónak a korábbi végrehajtáshoz való csatlakozását kimondta, kibocsátja a következő

póthírdetményt.
A lévai kir. járásbírósg, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Kreko Jónás, mint kisk. Kreko András, Eszter és Julis gyámja a gr.-szent-györgyi lakos végrehajtónak Béres Jónás gr.-szent-györgyi lakos végrehajtást szenvedett elleni 24 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében 2601/1895. sz. a kibocsátott arverési hírdetményben a gr.-szent-györgyi 516. sz. tkv. n. A I. 1. sorsz. a. foglalt ingatlanok Béres Jónás nevével vezetett 1/4 rész illetményére 77 frtban és a gr.-szent-györgyi 778. sz. tkvben A I. 1.—13. sorsz. alatt foglalt ingatlanok Béres Jónás nevével vezetett 1/2 rész illetményére 622 frt kikiáltási árban Gr. Szent György község házára 1895. évi december hó 14 ik napjának délelőtti 9 órájára kitiűzött arverés az 1881. évi LX. t. cz 167. § a alapján Kreko András végrehajtó érdekében is 45 frt tőkekövetelése s járuléki kielégítése végett is megtartatni fog.

Miről az érdekeltek értesítetnek.
Kelt Léván a kir. járásbírósg, mint tkvi hatóságnál 1895. évi október hó 27-én.
Dr. Tejfalusy, kir. albiró.

KLEIN SÁNDOR

órák és ékszerész Léván.

Ajánlja dus választékú raktárát mindenemű óra, arany és ezüst ékszer-
árúkból, melyben mindenki részére alkalmas

karácsonyi és ujévi ajándék

található rendkívül jutányos áron és p.

Arany férfi remontoir óra	30 frtól	feljebb
Arany női remontoir óra	14 " "	" "
Ezüst rem. óra kettős fed.	8 " "	" "
Ezüst remont. ó. egy f.	7 1/2 " "	" "
Nikl remontoir óra . . .	4 8 " "	" "
Ezüst női óra	7 " "	" "
Arany gyűrű (4 karat)	2,50 " "	" "
Arany karperecz (14 k.)	8 " "	" "
Arany függő (14 kara)	1,50 " "	" "
Arany kereszt (14 karat)	2,50 " "	" "
Különféle nyakék	1,50 " "	" "

Nagy választék mindenemű éksze-
ekből különféle drága kövekkel, valamint min-
denemű ezüst árúkból.

Remek kiállítású **China ezüst árú-
ból gyári raktár.**

Videki megrendelések gyorsan, pontosan
és lelkiismeretesen teljesítettek.

1308, 1095. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az újbányai kir. jbiróság, mint tkvi.
hatóság közhírré teszi, hogy Cziger Vendel
végrehajtónak Gregortobires Antal, János
és Fülöp végrehajtást szenvedő elleni 44 frt
22 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végre-
hajtási ügyben az újbányai kir. jbiróság
területén levő a Velkapolai községben
fekvő a Gregortobires Antal, Gregortobires
János és Gregortobires Fülöp nevében álló
a velkapolai 90. sz. tjkönyvben A I. 1-19.
21-36. II. 1-2. 4-16. sorsz. alatt irt in-
gatlanokból összesen 9/24 ed részt kitevő
birtokjuttalékra az árverést 415 frtban
ezennel megállapított kikiáltási árban elren-
delte és hogy a fennebb megjelölt ingatla-
nok az 1895. évi deczember hó 20. napján

d. e. 9 órakor Pálos-Nagymező község há-
zánál a kir. járásbiróság tkvi irodájában
megtartandó nyilvános árverésen a megál-
lapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlanok becsárának 10% át készpénzben,
vagy az 1881: LX. t. cz. 42. § ában jelzett
árfolyammal számított és az 1881.
évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt
igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában ki-
jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött
kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX.
t. cz. 170. § á értelmében a bánatpénznek a
biróságnál előleges elhelyezéséről kiállított
szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Újbányán, 1895. szept. 4.

A Újbányai kir. járásbiróság mint tkvi
hatóság.

Valkovics, kir. albiró.

FÖLDBÉRLET.

A lévai ág. h. ev. egyház a vadalmási dülőben
levő 8 és 1/2- továbbá a kereszt-hegya latti dülőben
fekvő 12 holdnyi szántóföldjét ajánlás útján bére-
adja. Bővebb felvilágosítást ad és ajánlásokat el-
fogad deczember 8. d. e. 11 óráig.

Az elnökség.

Hirdetmény.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának huzása deczember 6-án
kezdődik és deczember 14-éig tart.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig:

egy egész sorsjegy 80 koronáért,

egy tized sorsjegy 8 koronáért és

egy huszad sorsjegy 4 koronáért

az ismert elárusítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágo-
sítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Már

1895. Deczember hó 6-14-ig

ejtetik meg a

Magyar Osztály-Sorsjáték

Nagy nyereseményhuzása,

melyben **21,499** pénznyeresemény kerül

4 millió 332.000 korona

összértékben kisorsolásra, többek között egy **600,000** koronás jutalom
jutalom **400,000, 200,000, 100,000, 50,000** stb. stb. koronás
nyereseményekkel.

Egy Millió korona

A legnagyobb nyeresemény

a legszerencsésebb esetben

A sorsjegyek árai: 1 egész 40 frt. 1 tized 4 frt.

1 fél = 20 frt. 1 huszad 2 frt.
(Portóért 5 kr., ajánlott levelekért 15 kr. nyeresemény-jegyzékért 10 kr.
fizetendő.)

Ajánlja és szétküldi póstautalvány ellenében vagy utánvételt is
Heintze Károly, főelárusító, Budapest,
Szervita-tér 3. szám

Hogy a tisztelt közönség különböző számokból álló több sorsjegy
birtokában nagyobb nyereseménykilátásokhoz jusson, 5, vagy ennél több
sorsjegy vásárlásánál a legkülönbefélebb számokat állítom
össze tetszés szerint egész, fél, tized és huszadokból.

— Sürgöny-cím: **Lottoheintze Budapest.** —

A legszebb öröm egy gazdagon diszített karácsonyfa.

Bámulatos olcsó dekorációkat, melyek évenként újból használhatók, ajánl
a következő régi jó hírnévnek örvendő cég:

Bisenius Károly Ferencz, Bécs I. Singerstrasse 11.

Kérem a czimet jól megfigyelni, rokon-hangzású czegekkel semmi összeköttetés-
ben nem állok. főközlöttem sehol sincs.

1100 drbból álló gyűjtemény pompás ka-
rácsenyfa lész, egy plastikus törpével 2
frt 75 kr.

1120 drbból álló gyűjtemény hasonló di-
szítványokkal, egy nagy, a fa tetejére
alkalmazandó féldörög csillaggal 3 frt
5 kr.

1150 drbból álló gyűjtemény, egy plas-
tikus selyemruha öltöztetett lebegő
trombitás angyallal 6 frt 75 kr.

Karácsonyfa mignon-lampionok vegyes
alakúak, arany, ezüst és színesek, 25
drb. 1 frt.

Szabadalmazott gyertyatartók. 1 ta-
czat 8, 18, 30, 48, 60 és 75 kr.

Gyönyörűen ragyogó angyalcsegytűk,
arany és ezüst és fénylő színekben drbja
10 és 15 kr. Szabad

Karácsonyfa moha, egy dobozzal arany,
vagy ezüst 30 kr.

Jég girlandok, arany, ezüst és bronzból
10 méter 75 kr.

Hóvatták, egy dupla csomag 12 kr.

Jégfonal 15 kr.

Nagyon jutányos gyűjtemények tréfás
lottójátékokhoz, tombola, fő és mellék-
nyereseményekkel 5 krtól feljebb.

Ártalmatlan szalon tűzijátékok, kará-
cseny és Sylvester napjára, egy kollek-
ció 60, 1 frt 20, 2 frt 50, és 4 frt.

Különleges árjegyzék ingyen.

